

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 375

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 7 iunie 2010

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
101.		548.	
— Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria privind cooperarea polițienească transfrontalieră în materie penală, semnat la Vidin la 19 mai 2009, și a Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria privind înființarea și funcționarea Centrului comun de contact de cooperare polițienească și vamală, semnat la Vidin la 19 mai 2009	2	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național — Secțiunea a IV-a — Rețeaua de localități	12
Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria privind cooperarea polițienească transfrontalieră în materie penală	2–8	★	
Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria privind înființarea și funcționarea Centrului comun de contact de cooperare polițienească și vamală	8–11	107.	
543.		— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2010 privind reglementarea unor măsuri de protecție socială pentru anul 2010	13
— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria privind cooperarea polițienească transfrontalieră în materie penală, semnat la Vidin la 19 mai 2009, și a Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria privind înființarea și funcționarea Centrului comun de contact de cooperare polițienească și vamală, semnat la Vidin la 19 mai 2009	11	549.	
★		— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2010 privind reglementarea unor măsuri de protecție socială pentru anul 2010	13
106.		★	
— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național — Secțiunea a IV-a — Rețeaua de localități	12	109.	
		— Lege privind completarea art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului	14
		551.	
		— Decret pentru promulgarea Legii privind completarea art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului	14
		★	
		110.	
		— Lege privind respingerea Ordonanței Guvernului nr. 8/2009 pentru completarea art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern și controlul financiar preventiv	15
		552.	
		— Decret pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței Guvernului nr. 8/2009 pentru completarea art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern și controlul financiar preventiv	15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria privind cooperarea polițienească transfrontalieră în materie penală, semnat la Vidin la 19 mai 2009, și a Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria privind înființarea și funcționarea Centrului comun de contact de cooperare polițienească și vamală, semnat la Vidin la 19 mai 2009

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria privind cooperarea polițienească transfrontalieră în materie penală, semnat la Vidin la 19 mai 2009.

Art. 2. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria privind înființarea și funcționarea Centrului comun de contact de cooperare polițienească și vamală, semnat la Vidin la 19 mai 2009.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 3 iunie 2010.
Nr. 101.

ACORD

între Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria privind cooperarea polițienească transfrontalieră în materie penală

Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria, denumite în continuare *părți*, în dorința de a dezvolta pe mai departe relațiile bilaterale și de a întări cooperarea polițienească în materie penală, în vederea aderării la spațiul Schengen, având în vedere importanța cooperării polițienești în materie penală pentru protejarea siguranței naționale și ordinii publice, dorind să combată eficient migrația ilegală, contrabanda și traficul de persoane, precum și alte forme de infracționalitate transfrontalieră,

în scopul de a facilita fluența circulației transfrontaliere, luând în considerare prevederile Convenției semnate la Schengen la 19 iunie 1990 de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor Uniunii Economice Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, denumită în continuare *Convenția Schengen*, precum și ale legislațiilor naționale ale statelor părților, au convenit după cum urmează:

PARTEA I
Obiective și definiții

ARTICOLUL 1**Obiectul acordului și raportul față de alte reglementări**

(1) Obiectul prezentului acord îl reprezintă intensificarea cooperării între părți în vederea prevenirii pericolelor la adresa ordinii și siguranței publice și combaterea criminalității transfrontaliere.

(2) Obligația de informare a autorității competente prin procedura folosită pentru cooperarea polițienească internațională nu este afectată de prevederile prezentului acord.

ARTICOLUL 2
Definiții

În sensul prezentului acord:

1. *autorități* înseamnă:

— pentru partea română:

a) Poliția Română și Poliția de Frontieră Română din Ministerul Administrației și Internelor;
b) Autoritatea Națională a Vămirilor din Ministerul Finanțelor Publice;

— pentru partea bulgară:

a) Direcția Generală Poliția Criminală, Direcția Generală a Poliției de Ordine Publică, Direcția Generală a Poliției de Frontieră, Direcția generală proceduri premergătoare procesului, Direcția specializată pentru operațiuni și operații tehnice din

Ministerul de Interne al Republicii Bulgaria și structurile teritoriale ale acestuia;

b) Agenția Vămirilor din Ministerul de Finanțe;

2. *autorități centrale în domeniul cooperării polițienești internaționale*, denumite în continuare *autorități centrale*, înseamnă:

— pentru partea română:

— Centrul de cooperare polițienească internațională din Inspectoratul General al Poliției Române, Ministerul Administrației și Internelor;

— pentru partea bulgară:

— Direcția cooperare polițienească operativă internațională din Ministerul de Interne;

3. *zone de frontieră* înseamnă:

— pe teritoriul României:

30 km de la frontiera de stat în interiorul teritoriului național;

— pe teritoriul Republicii Bulgaria:

30 km de la frontiera de stat în interiorul teritoriului național.

Sunt asimilate zonelor de frontieră:

— trenul care se află în mișcare pe porțiunea de cale ferată dintre frontiera de stat până la prima stație de oprire, conform mersului trenului;

— navele civile de la frontiera de stat până la primul loc de acostare.

PARTEA a II-a

Forme generale de cooperare

ARTICOLUL 3

Măsurile generale de cooperare

Autoritățile părților pot lua, în limitele competențelor proprii, toate măsurile necesare pentru întărirea cooperării, prin:

(1) intensificarea schimbului de informații și dezvoltarea structurilor de comunicații prin:

1. schimb de informații în cazuri specifice;

2. schimb de informații în scopul înlăturării pericolelor pentru ordinea și siguranța publică, astfel încât să poată fi întreprinse activitățile necesare în timp util;

3. schimbul de informații asupra evenimentelor care, în opinia autorității care le transmite, pot afecta teritoriul statului celeilalte părți;

4. până la trecerea la sistemul radio unitar de aparatură la standarde europene și frecvențe, realizarea și folosirea unei legături radio, prin schimbul de aparate radio, în scopul îmbunătățirii modalităților de comunicare, în special a traficului radio de-a lungul frontierei. Soluțiile tehnice în domeniul comunicațiilor, necesare pentru facilitarea și îmbunătățirea cooperării transfrontaliere, vor fi convenite separat de autoritățile competente;

(2) desfășurarea misiunilor, investigarea infracțiunilor și combaterea pericolelor la adresa ordinii și siguranței publice, prin:

1. planificarea în comun a misiunilor personalului în zonele de frontieră;

2. la nevoie, constituirea de centre comune de comandă a misiunii;

3. la nevoie, înființarea de echipe comune de investigații, în conformitate cu prevederile Convenției cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene, adoptată la Bruxelles la 29 mai 2000;

4. planificarea și executarea de programe comune pentru prevenirea și combaterea infracțiunilor;

5. efectuarea regulată și la nevoie de ședințe comune pentru verificarea calității cooperării, dezbaterii noilor strategii, pentru convenirea planurilor de misiune, de urmărire și de patrulare,

pentru a face schimb de date statistice și pentru coordonarea programelor de lucru;

6. efectuarea de stagii comune de pregătire la instituțiile din domeniu;

7. invitarea reprezentanților autorităților celeilalte părți pentru participarea ca observator la misiuni de importanță deosebită;

8. schimbul permanent/zilnic de buletine informative, statistici, analize ale fenomenului infracțional între structurile teritoriale ale autorităților competente ale părților.

ARTICOLUL 4

Cooperarea în domeniul formării și pregătirii continue a personalului

Părțile vor coopera în domeniul formării și pregătirii continue a agenților autorităților, în special prin: desemnarea unor persoane de contact, realizarea de consultări, planificarea și realizarea de întâlniri în scopul identificării activităților comune pentru formarea și pregătirea continuă a agenților în scopul aplicării prezentului acord.

ARTICOLUL 5

Acțiunile agenților autorităților părților, desfășurate sub subordonarea autorităților părții pe al cărei teritoriu sunt desfășurate acțiunile

(1) În caz de urgență, agenții autorităților competente se pot subordona, în mod excepțional, autorităților competente ale celeilalte părți, în vederea înlăturării pericolelor la adresa ordinii și siguranței publice, precum și pentru cercetarea infracțiunilor, pentru îndeplinirea acțiunilor lor, inclusiv cele care implică exercițiul autorității statale.

(2) Situația de urgență prevăzută în alin. (1) există atunci când măsurile polițienești ce urmează a fi întreprinse ar fi lipsite de succes, puse serios în pericol sau îngreunate considerabil, în absența unei intervenții concertate.

(3) Agenții menționați la alin. (1) au dreptul să acționeze ca reprezentanți ai autorității statului numai sub conducerea sau în prezența agenților competenți ai autorităților părții pe teritoriul statului căreia acționează. În acest caz, ei sunt obligați să respecte legislația națională a statului părții pe teritoriul căruia acționează. Partea pe teritoriul statului căreia acționează agenții își va asuma responsabilitatea acțiunilor lor.

ARTICOLUL 6

Cooperarea la cerere

(1) Autoritățile părților își vor acorda reciproc asistență, în limitele competențelor lor, la cererile formulate conform modelului standard prevăzut în Decizia-cadru a Consiliului 2006/960/JHA.

(2) Autoritățile părților își acordă reciproc asistență în vederea prevenirii și identificării infracțiunilor, dacă legislația națională nu stipulează că cererea trebuie să fie făcută și transmisă prin intermediul autorităților judiciare, precum și că cererea sau implementarea acesteia nu implică și aplicarea unor măsuri restrictive de către partea solicitată, în special prin:

1. identificarea proprietarilor și a operatorilor de autovehicule, ambarcațiuni și aparate de zbor;

2. identificarea locului de reședință și a domiciliului;

3. verificarea permiselor de ședere;

4. verificarea documentelor de trecere a frontierei — cărți de identitate, permise de conducere, certificate de înmatriculare, documente de transport și acte de stare civilă;

5. identificarea de titulari de posturi telefonice și a deținătorilor altor genuri de instalații de comunicații care sunt accesibile publicului;

6. stabilirea identității persoanelor;

7. verificarea provenienței bunurilor, de exemplu a armelor, autovehiculelor și ambarcațiunilor, inclusiv solicitări privind istoricul vânzărilor;

8. furnizarea de informații din bazele de date ale poliției, precum și informații din bazele de date oficiale cu acces public;

9. furnizarea de informații legate de droguri, arme și explozibili, precum și înștiințări privind falsificări de monedă și de alte hârtii de valoare;

10. furnizarea de informații privind aplicarea măsurilor referitoare la supravegherea transfrontalieră, urmărirea transfrontalieră și livrări controlate;

11. compararea urmelor în cazul infracțiunilor;

12. coordonarea și introducerea primelor măsuri de urmărire;

13. furnizarea de informații cu privire la migrația ilegală și traficul de persoane.

(3) În cazul în care autoritatea căreia i s-a adresat solicitarea nu are competență de soluționare, aceasta va înainta solicitarea autorității competente. Acest lucru este valabil și în cazul în care autoritatea competentă este o autoritate judiciară. Autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă asupra transmiterii cererii către autoritatea competentă, iar autoritatea competentă soluționează cererea și transmite rezultatul către autoritatea solicitantă.

(4) Cererile autorităților, conform alin. (1) și (2), se vor transmite prin intermediul autorităților centrale ale părților. Fără a se aduce atingere prevederilor alin. (1), cererile, altele decât cele menționate în alin. (2), pot fi transmise și soluționate direct la nivelul autorităților competente, dacă:

1. schimbul transfrontalier de informații se referă la infracțiunile care au fost săvârșite ori care sunt cercetate în zonele de frontieră; sau

2. o cooperare directă este necesară, dacă este impusă de împrejurările în care a fost comisă fapta sau conexiunile între persoanele implicate și dacă există o înțelegere în acest sens între autoritățile centrale ale părților.

PARTEA a III-a

Forme speciale de cooperare

ARTICOLUL 7

Supravegherea transfrontalieră

(1) Agenții autorității uneia dintre părți care, în cadrul unei cercetări penale, țin sub supraveghere în țara lor o persoană suspectată de a fi implicată în săvârșirea unei infracțiuni, care dă loc la extrădare, sau o persoană despre care există motive serioase să se creadă că poate ajuta în procesul de identificare sau depistare a unei asemenea persoane vor fi autorizați să își continue supravegherea pe teritoriul statului celeilalte părți, cu condiția ca aceasta să fi autorizat supravegherea transfrontalieră ca răspuns la o cerere de asistență transmisă anterior.

(2) Cererea de asistență va fi adresată sub o formă standard, agreată de către autoritățile competente, și remisă prin autoritățile centrale.

(3) Cererea de asistență va fi adresată Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în România, și Parchetului Suprem de Casație, în Republica Bulgaria. Cererea va conține toate informațiile relevante în cauză. Prin autorizație pot fi stabilite anumite condiții.

(4) La cerere, supravegherea va fi încredințată agenților autorității părții pe teritoriul statului căreia se desfășoară aceasta.

(5) Pe parcursul supravegherii transfrontaliere, agenții unei părți pot efectua supravegherea pe teritoriul statului celeilalte părți, iar frontiera comună a statelor părților poate fi traversată

și în afara punctelor de trecere a frontierei, precum și în afara programului acestora de funcționare.

(6) În cazul supravegherii transfrontaliere de urgență a unei persoane bănuite că a comis una dintre faptele enumerate la alin. (8), următoarele condiții trebuie întrunite:

1. în timpul supravegherii, trecerea frontierei va fi comunicată imediat Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în România, și Parchetului Suprem de Casație, în Republica Bulgaria, precum și autorităților competente ale părții solicitate, prevăzute la art. 23 alin. (2);

2. o cerere de asistență formulată în conformitate cu alin. (3) și care expune motivele ce justifică trecerea frontierei fără autorizație prealabilă va fi transmisă fără întârziere.

Supravegherea va înceta de îndată ce partea pe teritoriul statului căreia are loc solicită acest lucru, în urma notificării menționate la pct. 1 sau a solicitării menționate la pct. 2 ori dacă autorizația nu a fost obținută în termen de 5 ore de la trecerea frontierei.

(7) Supravegherea prevăzută la alin. (1) și (6) nu se poate desfășura decât cu respectarea următoarelor condiții generale:

1. agenții care efectuează supravegherea trebuie să se conformeze dispozițiilor prezentului articol și legislației părții pe teritoriul statului căreia acționează; ei trebuie să se supună instrucțiunilor primite din partea autorităților competente conform locului supravegherii;

2. cu excepția situațiilor prezentate la alin. (6), în timpul supravegherii agenții vor purta asupra lor un document care să ateste autorizarea efectuării supravegherii transfrontaliere;

3. agenții care efectuează supravegherea trebuie să poată dovedi în orice moment că acționează în calitate oficială; autoritățile părților se vor informa reciproc despre tipul documentelor relevante;

4. agenții care efectuează supravegherea pot să aibă asupra lor armele de serviciu în timpul supravegherii, cu excepția cazurilor în care autoritatea solicitată hotărăște explicit în sens contrar în conformitate cu alin. (3); folosirea armelor este permisă numai în cazurile de legitimă apărare;

5. intrarea în locuințe particulare și locuri care nu sunt accesibile publicului va fi interzisă;

6. în cazul în care în vederea efectuării supravegherii transfrontaliere sunt necesare mijloace tehnice, acestea pot fi utilizate numai dacă acest lucru este permis de legislația națională a părții solicitate; mijloacele tehnice care vor fi întrebuițate trebuie menționate în solicitarea transmisă conform alin. (3);

7. agenții care efectuează supravegherea nu pot nici aresta și nici interoga persoana supravegheată;

8. toate operațiunile vor face obiectul unui raport prezentat autorităților părții pe teritoriul statului căreia a avut loc supravegherea; agenților care efectuează supravegherea li se poate cere să se înfățișeze personal în vederea clarificării circumstanțelor în care s-a desfășurat operațiunea;

9. autoritățile părții din care provin agenții care supervizează supravegherea vor sprijini, dacă sunt solicitate de autoritățile părții pe teritoriul statului căreia s-a desfășurat supravegherea, ancheta ce urmează supravegherii la care au participat, inclusiv procedurile judiciare.

(8) Supravegherea prevăzută la alin. (6) poate fi efectuată numai pentru infracțiunile enumerate în art. 40 alin. (7) din Convenția Schengen, pentru participarea la organizațiile criminale menționate în Acțiunea comună 98/733/JHA din 21 decembrie 1998 privind incriminarea participării la organizațiile criminale în statele membre ale Uniunii Europene sau pentru infracțiunile de terorism prevăzute în Decizia-cadru 2002/475/JHA din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului.

ARTICOLUL 8

Urmărirea transfrontalieră

(1) Agenții autorităților uneia dintre părți, care urmăresc în țara lor o persoană care a comis sau a participat la comiterea unei infracțiuni ce constituie baza emiterii mandatului european de arestare, vor fi autorizați să continue urmărirea fără limită de timp pe teritoriul statului celeilalte părți, fără o autorizare prealabilă din partea acesteia din urmă, dacă, având în vedere urgența specială a situației, nu este posibilă notificarea autorităților competente ale celeilalte părți prin unul dintre mijloacele prevăzute la alin. (2), înainte de intrarea pe teritoriul statului acesteia, sau dacă aceste autorități nu pot prelua acțiunea de urmărire în timp util. Același lucru este valabil dacă persoana urmărită a evadat aflându-se în stare de arest preventiv sau în executarea unei pedepse privative de libertate.

(2) Notificarea la care se face referire în alin. (1) va fi transmisă securizat prin unul dintre următoarele mijloace:

1. telefon, radio și telex sau alte mijloace de comunicare directe din zona de frontieră;
2. echipamentul radio al ofițerilor de legătură;
3. legături comune ale polițiilor și autorităților vamale care lucrează în aceleași zone;
4. sisteme de comunicații standardizate și compatibile.

(3) Agenții care efectuează urmărirea vor contacta, imediat ce trec frontiera, autoritățile competente ale părții pe teritoriul statului căreia are loc urmărirea transfrontalieră. Urmărirea încetează la cererea părții pe teritoriul statului căreia are loc aceasta.

(4) La cererea agenților care efectuează urmărirea, autoritățile locale competente vor reține persoana urmărită în vederea stabilirii identității acesteia sau pentru a o lua în custodie, în conformitate cu legislația națională a părții pe teritoriul statului căreia se desfășoară urmărirea.

(5) Dacă nicio cerere de încetare a urmăririi nu a fost făcută și dacă autoritățile competente locale nu pot interveni în timp util, atunci agenții care efectuează urmărirea pot opri persoana urmărită, până când agenții părții pe teritoriul statului căreia are loc urmărirea pot stabili identitatea persoanei și o pot reține.

(6) O persoană care, ca urmare a acțiunilor prevăzute la alin. (5), a fost reținută de către autoritățile competente poate fi audiată, indiferent de naționalitatea acesteia. Legislația națională relevantă a părții pe teritoriul statului căreia a fost reținută persoana se va aplica *mutatis mutandis*. Dacă persoana nu este cetățean al statului părții pe teritoriul căreia a fost reținută, măsura reținerii nu va depăși 6 ore, fără a fi incluse orele dintre 00,00 și 9,00 a.m., dacă autoritățile competente locale nu au primit în prealabil o cerere pentru reținerea provizorie a persoanei în vederea extrădării.

(7) Urmărirea transfrontalieră poate fi făcută cu îndeplinirea următoarelor condiții generale:

1. agenții care efectuează urmărirea au obligația de a acționa în conformitate cu dispozițiile prezentului articol, precum și cu legislația statului părții pe al cărei teritoriu efectuează urmărirea; ei trebuie să se conformeze instrucțiunilor primite de la autoritățile competente ale părții pe teritoriul statului căreia are loc urmărirea;
2. urmărirea este posibilă numai peste frontierele terestre;
3. intrarea în locuințe particulare sau în alte locuri inaccesibile publicului este interzisă;
4. agenții care efectuează urmărirea trebuie să fie ușor de identificat, fie prin purtarea uniformei, a unei banderole sau a unor însemne distinctive de identificare, amplasate pe autovehicul; folosirea unor haine civile, combinată cu utilizarea unor vehicule nemarcate este interzisă; agenții care efectuează urmărirea trebuie să fie capabili în orice moment să dovedească faptul că acționează în calitate oficială;

5. agenții care efectuează urmărirea pot purta armele de serviciu; folosirea acestora este permisă numai în caz de legitimă apărare;

6. odată reținută, conform prevederilor alin. (5), în scopul de a fi adusă în fața autorităților competente, persoana respectivă poate fi percheziționată; cătușele pot fi utilizate pe timpul transferului; obiectele aflate asupra persoanei urmărite pot fi confiscate;

7. agenții care efectuează urmărirea pot apărea în fața autorităților competente ale părții pe teritoriul statului căreia au acționat și vor raporta despre faptele și circumstanțele cazului; la cererea acestor autorități, vor rămâne la dispoziția acestora până când circumstanțele în care aceștia au acționat au fost clarificate; aceste condiții vor fi respectate chiar dacă urmărirea nu s-a soldat cu reținerea persoanei urmărite;

8. autoritățile părții din care provin agenții care efectuează urmărirea, la cererea autorității părții pe teritoriul statului căreia s-a desfășurat urmărirea, pot asista la investigațiile ulterioare operațiunii care a avut loc, inclusiv la procedurile judiciare.

PARTEA a IV-a

Forme speciale de cooperare polițienească în scop preventiv

ARTICOLUL 9

Operațiuni comune pentru prevenirea amenințărilor la adresa ordinii și siguranței publice

(1) Pentru intensificarea cooperării în vederea prevenirii amenințărilor la adresa ordinii și siguranței publice, autoritățile părților pot înființa patrulare comune, control comun, grupe de evaluare și supraveghere, pot desfășura operațiuni comune.

(2) Operațiunile comune prevăzute la alin. (1) se vor desfășura cu respectarea legislației părții pe teritoriul statului căreia au loc.

(3) Condițiile pentru desfășurarea operațiunilor comune prevăzute în alin. (1) vor fi convenite de autoritățile părților.

ARTICOLUL 10

Schimb de informații pentru prevenirea amenințărilor la adresa ordinii și siguranței publice

Autoritățile competente ale părților pot efectua, reciproc și fără solicitare, în conformitate cu legislațiile naționale ale statelor lor, schimb de date, inclusiv date cu caracter personal, în măsura în care există indicii că acestea ar putea servi la prevenirea unor amenințări la adresa ordinii sau siguranței publice.

ARTICOLUL 11

Măsuri în cazul unui pericol iminent

(1) În cazuri urgente, agenții autorităților uneia dintre părți pot trece frontiera comună, fără autorizarea prealabilă a celeilalte părți, pentru ca în zona de frontieră pe teritoriul statului celeilalte părți să întreprindă măsuri temporare imediate necesare salvării integrității sau vieții unei persoane. Măsurile vor fi luate în conformitate cu prevederile legislației naționale a părții pe teritoriul statului căreia au fost întreprinse măsurile.

(2) Există caz urgent în sensul alin. (1) doar atunci când așteptarea intervenției unui agent al celeilalte părți pe teritoriul statului căreia a apărut cazul urgent poate să materializeze amenințarea.

(3) Agenții care trec frontiera vor informa fără întârziere autoritățile competente ale celeilalte părți. Autoritățile competente ale părții pe teritoriul statului căreia a apărut amenințarea va confirma primirea unei asemenea informări și vor lua, fără întârziere, măsurile necesare pentru îndepărtarea amenințării și preluarea conducerii operațiunii. Agenții care trec frontiera pot desfășura activități pe teritoriul statului celeilalte

părți numai până când autoritățile competente ale părții pe teritoriul statului căreia a apărut amenințarea sunt capabile să ia măsurile necesare. Agenții care trec frontiera vor urma indicațiile autorităților competente ale părții pe teritoriul statului căreia a apărut amenințarea.

(4) Partea pe teritoriul statului căreia au fost luate măsurile prevăzute la alin. (1) își va asuma responsabilitatea pentru măsurile luate de către agenții care trec frontiera.

ARTICOLUL 12

Srijinul în cazul evenimentelor de mare amploare, dezastre și accidente grave

Autoritățile părților se vor sprijini reciproc, în conformitate cu prevederile legislațiilor naționale ale statelor lor, cu privire la manifestări publice și alte evenimente de mare amploare, dezastre și accidente grave, astfel:

1. se informează reciproc, cât mai curând posibil, asupra evenimentelor care pot afecta teritoriul statului celeilalte părți;

2. vor întreprinde și vor coordona măsurile necesare pe teritoriul național în cazul unor evenimente care pot afecta teritoriul statului celeilalte părți;

3. vor acorda asistență, la cererea părții pe teritoriul statului căreia a apărut evenimentul, în măsura în care acest lucru este posibil, prin trimiterea de specialiști și consilieri, precum și prin punerea la dispoziție de echipamente.

ARTICOLUL 13

Înființarea unor puncte de control în caz de necesitate

(1) Un punct de control în caz de necesitate poate fi înființat pe teritoriul statului celeilalte părți, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

1. nu există la dispoziție un spațiu adecvat pe teritoriul statului celeilalte părți;

2. nu are ca scop controlul la frontieră;

3. este bazat pe informații polițienești generale și expertiză cu privire la posibile amenințări la adresa securității publice și au ca obiectiv combaterea criminalității transfrontaliere;

4. autoritatea competentă a celeilalte părți a autorizat acest lucru.

(2) Punctul de control în caz de necesitate trebuie să fie cât mai aproape de frontieră, în afara localităților, și nu poate să fie situat la o distanță mai mare de 5 km de linia de frontieră comună.

(3) Autorizarea prevăzută la alin. (1) poate fi însoțită de condiții. Măsura va fi sistată la solicitarea autorității părții pe teritoriul statului căreia se efectuează măsura.

(4) Controlul de frontieră se execută exclusiv în conformitate legislația națională a statului părții care a dispus controlul, conform art. 21 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen). La punctele de control în caz de necesitate vor fi prezenți agenți ai autorităților ambelor părți.

ARTICOLUL 14

Colaborarea în centrele comune de contact

(1) În scopul facilitării schimbului de informații, autoritățile statelor părților pot folosi centrele comune de contact.

(2) În centrele comune de contact, agenții autorităților statelor părților vor colabora în limitele competențelor proprii, pentru a face schimb de informații, pentru a analiza și transmite mai departe datele în chestiuni care vizează domeniul de competență al autorităților din zonele de frontieră, precum și pentru a sprijini coordonarea cooperării în conformitate cu prezentul acord.

(3) Cooperarea include și pregătirea și conlucrarea în ceea ce privește predarea-primirea cetățenilor statelor terțe, în baza acordurilor în domeniu încheiate între părți.

(4) Personalul centrelor comune de contact nu vor participa direct la activitățile operative. Agenții care lucrează în cadrul centrelor comune de contact sunt subordonați administrativ și profesional autorităților lor naționale.

(5) În centrele comune de contact, agenții pot exercita activități neoperative, în special cele legate de relații cu publicul și de formare și perfecționare a agenților autorităților părților.

(6) Detalii privind locul și condițiile înființării centrelor comune de contact, modul de colaborare și suportarea uniformă a costurilor aferente funcționării acestora vor fi reglementate în înțelegeri distincte încheiate între părți.

(7) Autoritățile unei părți pot participa la centrele comune de contact pe care cealaltă parte le întreține împreună cu un stat vecin ambelor state, în măsura în care cealaltă parte și statul vecin consimt asupra acestui lucru. Detaliile asupra cooperării și suportării costurilor se reglementează între autoritățile părților.

PARTEA a V-a

Prevederi generale pentru cooperare

ARTICOLUL 15

Protecția datelor cu caracter personal

Schimbul reciproc de date personale între autoritățile competente ale părților se va face în conformitate cu legislația națională, respectându-se condițiile impuse de către autoritatea competentă care le furnizează, și cu următoarele principii, care se aplică în procesarea automată și neautomată a datelor:

1. datele furnizate nu vor fi folosite în alte scopuri față de cele pentru care au fost inițial furnizate, fără acordul autorității trimitătoare;

2. datele furnizate vor fi distruse/corectate în cazul în care:

— datele se dovedesc a fi incorecte; sau

— autoritatea competentă trimitătoare anunță că datele au fost strânse ori furnizate prin încălcarea legii; sau

— datele nu mai sunt necesare pentru scopul în care au fost furnizate, în afară de cazul în care există o autorizație specifică ca datele furnizate să fie folosite și în alte scopuri;

3. la cererea autorității competente trimitătoare, autoritatea competentă a părții primitoare poate furniza informații despre folosirea lor;

4. autoritatea competentă trimitătoare se va asigura că datele transmise sunt corecte și satisfăcătoare. În cazul în care, ulterior, se stabilește că au fost transmise date incorecte sau date care nu ar fi trebuit să fie trimise ori că datele transmise legal în conformitate cu legislația statului autorității competente transmițătoare sau primitoare ar trebui distruse ulterior, autoritatea competentă trimitătoare ori primitoare trebuie să fie imediat notificată pentru a le distruge sau pentru a face corectările necesare conform pct. 2;

5. autoritatea competentă primitoare va avea datoria să protejeze în mod eficient datele furnizate împotriva accesului neautorizat, modificării sau circulației;

6. în caz de acces neautorizat sau diseminare a datelor furnizate, autoritatea primitoare va informa imediat autoritatea competentă trimitătoare în legătură cu împrejurările aferente accesului neautorizat sau diseminării, precum și în legătură cu măsurile luate pentru evitarea unor astfel de incidente pe viitor;

7. atât autoritatea competentă trimitătoare, cât și cea primitoare sunt obligate să țină evidența trimiterii, primirii, modificării sau distrugerii datelor;

8. atunci când sunt trimise, autoritatea competentă care furnizează datele va specifica, în conformitate cu legislația națională, termenul-limită pentru distrugerea datelor;

9. persoana despre care au fost sau vor fi trimise date poate primi, în baza unei cereri scrise, informații despre datele furnizate și scopul în care vor fi folosite, în conformitate cu legislația națională a statelor părților. Dacă persoana la care se referă datele înaintează o cerere pentru accesul, modificarea sau distrugerea acelor date, autoritatea primitoare va lua o decizie, ținând cont de declarația autorității competente trimitătoare;

10. autoritatea competentă care a primit o cerere pentru o informație de la un cetățean al statului celeilalte părți este obligată să informeze imediat autoritatea competentă a celeilalte părți înainte de a furniza o astfel de informație;

11. datele pot fi furnizate și unei terțe părți numai dacă există consimțământul scris al autorității competente trimitătoare;

12. se poate înregistra un refuz pentru furnizarea de date numai dacă există o amenințare pentru securitatea națională sau pentru ordinea publică;

13. părțile se obligă să ia toate măsurile necesare, în conformitate cu legislația lor națională, pentru a evita orice pagube produse unei terțe părți, care rezultă din furnizarea, primirea sau utilizarea datelor și pentru a elimina condițiile esențiale care duc la posibile consecințe nefavorabile.

ARTICOLUL 16

Schimbul de informații clasificate

Schimbul de informații clasificate se va realiza cu respectarea dispozițiilor Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate, semnat la București la 13 aprilie 2006.

ARTICOLUL 17

Statutul juridic al agenților

(1) Agenții autorităților uneia dintre părți, care se află pe teritoriul statului celeilalte părți ca urmare a cooperării în baza prezentului acord, nu au niciun fel de competențe de reprezentanți ai autorității publice, în afara celor prevăzute în prezentul acord. În timpul misiunilor, aceștia sunt obligați să respecte legislația națională a părții pe teritoriul statului căreia acționează.

(2) Agenții unei autorități ai uneia dintre părți, care se află pe teritoriul statului celeilalte părți ca urmare a cooperării în baza prezentului acord, pot purta uniforma de serviciu, precum și arma de serviciu și alte echipamente din dotare. Armele de serviciu și echipamentele din dotare pot fi folosite doar în caz de legitimă apărare și doar dacă agenții statului părții pe teritoriul căruia se desfășoară misiunea sau șeful misiunii nu dispun în mod explicit utilizarea armei de serviciu ori a echipamentelor auxiliare, în conformitate cu prevederile legislației naționale. Autoritățile părților se vor informa reciproc asupra tipului și numărului armelor de serviciu și echipamentelor auxiliare.

(3) În cazul în care agenții autorităților uneia dintre părți utilizează, în cadrul măsurilor efectuate în baza prezentului acord, pe teritoriul statului celeilalte părți autovehicule, aceștia se vor supune acelorasi prevederi legale privind circulația ca și agenții celeilalte părți pe teritoriul statului căreia se desfășoară misiunea. Acest lucru este valabil și cu privire la privilegiile în circulația pe drumurile publice în timpul misiunii. Părțile se vor informa reciproc cu privire la reglementările în vigoare în acest domeniu.

ARTICOLUL 18

Prevederi privind răspunderea penală

Agenții care acționează în baza prezentului acord pe teritoriul statului celeilalte părți au, cu privire la infracțiunile săvârșite de către aceștia sau a celor săvârșite împotriva acestora, același statut juridic ca și agenții autorităților celeilalte părți.

ARTICOLUL 19

Prevederi privind răspunderea materială

(1) În cazul în care agenții uneia dintre părți, care acționează pe teritoriul statului celeilalte părți, au provocat prejudicii în timp ce au desfășurat activități legate de implementarea prevederilor art. 7 și 8 sau în cadrul unei echipe comune de investigații, în conformitate cu prevederile Convenției cu privire la asistența judiciară internațională în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene, adoptată la Bruxelles la 29 mai 2000, autoritatea ai cărei agenți au cauzat prejudiciile este responsabilă, în conformitate cu legislația părții pe teritoriul statului căreia acționează.

(2) Partea pe teritoriul statului căreia au fost produse prejudiciile va repara acele prejudicii, în condițiile aplicabile în cazul prejudiciilor provocate de propriii lor agenți.

(3) Partea al cărei agent a provocat prejudicii unei persoane pe teritoriul statului celeilalte părți va rambursa, în totalitate, acesteia din urmă orice sumă pe care a plătit-o în numele lor.

(4) Fără a afecta exercitarea drepturilor sale în ceea ce privește părțile terțe și cu excepția alin. (3), fiecare parte se va abține în cazul prevăzut la alin. (1) de la solicitarea rambursării prejudiciilor pe care le-a suportat de la altă parte.

ARTICOLUL 20

Trecerea frontierei

(1) Dacă acest lucru este necesar din considerente de trafic, agenților autorităților unei părți le este permis să circule pe teritoriul statului celeilalte părți în unul dintre scopurile prevăzute de prezentul acord, pentru a ajunge pe cel mai scurt drum pe teritoriul național. În măsura în care este necesar, se poate face uz, în mod excepțional, de dispozițiile speciale privind circulația pe drumurile publice în timpul misiunii. Autoritățile statului părții pe teritoriul căreia s-a făcut uz de privilegiile de circulație vor fi informate fără întârziere.

(2) Agenții autorităților unei părți au voie ca, pentru măsurile pe care aceștia le execută conform normelor interne în trenurile sau navele de pasageri pe timpul cât acestea se află pe porțiunile de rute situate pe teritoriul național, să urce la bord încă de pe teritoriul statului celeilalte părți sau să coboare acolo după finalizarea misiunii.

ARTICOLUL 21

Asistența acordată în timpul misiunilor

(1) Fiecare parte este obligată să acorde agenților autorităților celeilalte părți aceeași protecție și asistență pe timpul executării serviciului de către aceștia, ca și propriilor agenți.

(2) Agenții autorităților celeilalte părți se supun, din punctul de vedere al dreptului funcționarului public, în special în materie disciplinară și a răspunderii, legislației naționale a părții din care provin.

ARTICOLUL 22

Refuzul asistenței

Dacă o autoritate a uneia dintre părți consideră că soluționarea unei cereri ori executarea sau întârzierea luării unei măsuri în baza prezentului acord influențează sau aduce atingere propriilor drepturi suverane, pune în pericol siguranța statului ori alte interese fundamentale sau încalcă ordinea publică, aceasta poate refuza parțial ori total colaborarea, în conformitate cu alte obligații internaționale de cooperare, sau o poate condiționa.

PARTEA a VI-a
Dispoziții finale

ARTICOLUL 23

Prevederi privind implementarea acordului

(1) Autoritățile părților pot încheia, pe baza și în limitele prezentului acord, protocoale sau alte documente care să aibă ca scop implementarea prezentului acord.

(2) Autoritățile centrale vor transmite o listă cu autoritățile competente la nivel central și local și competențele acestora în implementarea prezentului acord, precum și datele lor de contact. Lista va fi actualizată în cel mai scurt timp posibil în cazul apariției unor modificări legate de denumirea autorităților părților, competențele acestora sau datele de contact.

(3) Administrațiile vamale fac obiectul prezentului acord în măsura în care acestea exercită și atribuții în legătură cu încălcări ale interdicțiilor sau restricțiilor aplicate circulației transfrontaliere a mărfurilor.

ARTICOLUL 24

Limbi

(1) Pentru aplicarea prezentului acord, autoritățile părților vor folosi limba română, limba bulgară sau limba engleză.

(2) Cererile transmise în baza prezentului acord vor fi remise în limba părții solicitate. În cazul în care nu este posibil ca cererea să fie transmisă în limba părții solicitate, aceasta va fi remisă în limba engleză.

Semnat la Vidin la 19 mai 2009, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, bulgară și engleză, toate textele fiind egal autentice. În cazul unor diferențe de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul României,
Dan Nica,
viceprim-ministru, ministrul administrației și internelor

Pentru Guvernul Republicii Bulgaria,
Mihail Mikov,
ministrul afacerilor interne

A C O R D

**între Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria privind înființarea și funcționarea
Centrului comun de contact de cooperare polițienească și vamală**

Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria, denumite în continuare *părți contractante*, luând în considerare prevederile art. 7 alin. 2 din Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria privind cooperarea între autoritățile de frontieră, semnat la Sofia la 22 decembrie 2004,

având în vedere Convenția privind asistența reciprocă și cooperarea între administrațiile vamale din 18 decembrie 1997, întocmită în baza art. K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană (Convenția Napoli II),

luând în considerare prevederile Convenției semnate la Schengen la 19 iunie 1990 de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor Uniunii Economice Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune,

având în vedere importanța unei cooperări strânse între autoritățile competente ale părților contractante, hotărâte să combată migrația ilegală și criminalitatea transfrontalieră și să stabilească siguranța și ordinea publică prin prevenirea amenințărilor și, în principal, prin desfășurarea unei lupte eficiente împotriva criminalității, în special în domeniile infracțiunilor legate de droguri, rețelilor infracționale privind migrația ilegală și traficului de vehicule furate, dorind să îmbunătățească schimbul de informații între autoritățile lor competente, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Înființare

(1) Părțile contractante înființază un centru comun de contact (denumit în continuare CCC) pentru schimbul de informații și cooperarea între autoritățile lor competente, prevăzute la art. 3.

(2) CCC este localizat pe teritoriul României, la Giurgiu.

(3) CCC este continuator al activității Biroului comun de contact româno-bulgar (Giurgiu—Ruse).

ARTICOLUL 25

Verificarea implementării și modificarea acordului

(1) La cererea uneia dintre părți, un grup de lucru comun compus din reprezentanți ai părților va verifica implementarea prezentului acord și va elabora, dacă este necesar, propuneri pentru modificarea sau completarea acestuia.

(2) Modificările și completările intră în vigoare potrivit procedurii prevăzute în art. 27 alin. (1).

ARTICOLUL 26

Costuri

Autoritățile fiecărei părți vor suporta costurile care vor rezulta din aplicarea prezentului acord, în măsura în care nu hotărăsc altfel, în cazurile individuale.

ARTICOLUL 27

Intrarea în vigoare, denunțarea

(1) Prezentul acord se încheie pentru o perioadă nedeterminată și intră în vigoare la data primirii ultimei notificări prin care părțile se informează reciproc, prin canale diplomatice, despre îndeplinirea procedurilor interne legale pentru intrarea sa în vigoare.

(2) Prevederile art. 8 și 13 vor intra în vigoare de la data eliminării controalelor la frontierele interne.

(3) Oricare dintre părți poate denunța prezentul acord în orice moment, printr-o notificare scrisă transmisă prin canale diplomatice. Denunțarea produce efecte după 6 luni de la data transmiterii unei astfel de notificări celeilalte părți.

ARTICOLUL 2

Definiții

În scopul aplicării prevederilor prezentului acord, expresiile de mai jos au următoarele înțelesuri:

— *centrul comun de contact (CCC)* — forma de cooperare între autoritățile competente ale părților contractante;

— *autorități competente* — instituțiile împuternicite ale părților contractante, prevăzute la art. 3;

— *coordonator* — reprezentantul desemnat din cadrul autorităților competente ale părților contractante, care organizează și coordonează activitatea personalului propriului stat în CCC;

— *personalul CCC* — reprezentanții autorităților competente ale părților contractante, care își desfășoară activitatea în cadrul CCC.

ARTICOLUL 3

Autorități competente

Pentru partea română:

1. Ministerul Administrației și Internelor, prin:
 - Inspectoratul General al Poliției de Frontieră;
 - Inspectoratul General al Poliției Române;
2. Ministerul Finanțelor Publice, prin:
 - Autoritatea Națională a Vămirilor.

Pentru partea bulgară:

1. Ministerul de Interne, prin:
 - Direcția Generală a Poliției de Frontieră;
 - Direcția de migrație din cadrul Direcției Generale a Poliției de Ordine Publică;
2. Ministerul de Finanțe, prin:
 - Agenția Vamală.

ARTICOLUL 4

Sarcinile CCC

Sarcinile CCC sunt:

1. analiza și schimbul de date și informații în conformitate cu un standard comun, care va fi stabilit prin regulamentul de organizare și funcționare al CCC, prevăzut la art. 7 alin. (4);
2. transmiterea și coordonarea cererilor de asistență referitoare la prevenirea și combaterea săvârșirii faptelor ilegale, precum și ajutorul acordat pentru întocmirea unor asemenea cereri. Cererile de asistență și răspunsul la acestea se vor face în scris, cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 13 și 14;
3. evaluarea comună a situației, pe baza informațiilor obținute;
4. sprijinirea, prin schimb de date și informații, potrivit prevederilor art. 5, a activităților desfășurate de către autoritățile competente ale părților contractante.

ARTICOLUL 5

Schimbul de date și informații

Schimbul de date și informații prevăzut la art. 4 vizează, în special, următoarele:

1. legislațiile statelor părților contractante;
2. circumstanțele care conduc la apariția de complicații la trecerea frontierelor statelor părților contractante;
3. apariția situațiilor de urgență la frontierele statelor părților contractante;
4. apariția situațiilor care pot influența realizarea controlului la trecerea frontierei comune a statelor părților contractante;
5. persoane cărora li s-a refuzat intrarea pe teritoriul statelor părților contractante;
6. încălcarea sau tentativele de încălcare a legislațiilor naționale ale statelor părților contractante, în timpul trecerii frontierelor statelor părților contractante;
7. combaterea criminalității transfrontaliere, în special a traficului de ființe umane, migrației ilegale, contrabandei, traficului ilegal de arme, materiale explozive, muniție și substanțe radioactive, substanțe stupefiante, psihotrope și precursori, precum și a operațiunilor intracomunitare ilegale cu mărfuri accizate;
8. infracțiuni și contravenții în legătură cu autovehiculele;
9. modele de documente care sunt folosite pentru realizarea de activități ilegale la frontierele statelor părților contractante;

10. bunuri care constituie valori istorice, culturale și arheologice, precum și bunuri de patrimoniu național;

11. încălcări ale reglementărilor vamale comise de către persoane fizice sau juridice;

12. readmisia persoanelor conform prevederilor Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria privind readmisia cetățenilor proprii și a străinilor, semnat la București la 23 iunie 2000;

13. supravegherea traficului naval și monitorizarea navelor suspecte pe fluviul Dunărea.

ARTICOLUL 6

Forme de comunicare

(1) Schimbul de date și informații între autoritățile competente ale părților contractante se realizează în scris.

(2) O solicitare verbală va fi admisă în caz de urgență, cu precizarea că solicitarea și răspunsul respectiv vor fi înregistrate pe scurt într-un registru special și va fi confirmată în scris în 24 de ore de la primirea sa.

(3) Partea contractantă solicitantă trebuie să precizeze scopurile la care ar folosi acea informație și dacă va fi folosită de alte autorități competente.

(4) Toate cererile și răspunsurile trebuie să fie înregistrate în mod corespunzător de către personalul CCC. Modul în care sunt manipulate documentele în cadrul CCC trebuie să respecte prevederile legislației naționale a statelor autorităților respective.

(5) Comunicarea se va desfășura în limba română, bulgară sau engleză.

ARTICOLUL 7

Reguli generale de funcționare a CCC

(1) CCC nu are personalitate juridică.

(2) CCC funcționează permanent, 24 de ore din 24, 7 zile pe săptămână.

(3) Managementul administrativ al CC este asigurat de coordonatori, conform art. 10.

(4) Modalitățile practice de efectuare a serviciului vor fi stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare al CCC, care va fi elaborat și aprobat de către autoritățile competente, prevăzute la art. 3. Regulamentul de organizare și funcționare al CCC se va aplica odată cu intrarea în vigoare a prezentului acord.

ARTICOLUL 8

Echipamentul

(1) Partea română va pune la dispoziția celeilalte părți contractante, cu titlu gratuit, spațiile necesare funcționării CCC, echipamentele de birou, locuri de parcare, conform listei stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare al CCC.

(2) Echipamentele suplimentare, altele decât cele prevăzute la alin. (1), vor fi asigurate de fiecare parte contractantă.

(3) Părțile contractante facilitează instalarea și exploatarea rețelelor de telecomunicații și a materialelor informatice necesare activității personalului CCC și conectarea acestora cu instalațiile corespunzătoare, precum și crearea unor rețele interne. Comunicațiile fiecărei părți contractante sunt confidențiale și inviolabile.

ARTICOLUL 9

Cheltuieli de exploatare

(1) Partea română acoperă cheltuielile legate de costurile chiriei, ale utilităților, precum și costurile întreținerii birourilor și ale sarcinilor locative.

(2) Fiecare parte contractantă acoperă individual costurile legate de exploatarea și repararea dotărilor suplimentare, prevăzute la art. 8 alin. (2).

(3) Alte cheltuieli decât cele prevăzute la alin. (1) și (2) sunt acoperite de către fiecare parte contractantă, în funcție de utilizare. Cheltuielile de reprezentare ale CCC, convenite de către toți coordonatorii, sunt achitate în mod egal.

ARTICOLUL 10

Atribuțiile coordonatorilor

Coordonatorii au următoarele atribuții:

1. asigură funcționarea părții lor naționale din cadrul CCC și iau măsurile necesare organizării și desfășurării activității curente a acesteia. Hotărârile coordonatorilor sunt obligatorii pentru personalul propriului stat;

2. organizează, de comun acord cu ceilalți coordonatori, buna funcționare a CCC;

3. se informează reciproc despre componența personalului propriului stat în CCC;

4. reprezintă CCC. De comun acord, poate fi desemnat doar unul dintre coordonatori să asigure reprezentarea CCC, în ceea ce privește activitățile din afara acestuia, cu aprobarea autorităților naționale competente ale părților contractante.

ARTICOLUL 11

Personalul CCC

(1) Personalul CCC își îndeplinește atribuțiile în vederea asigurării analizei și schimbului de date și informații în probleme care decurg din aplicarea prevederilor prezentului acord și, de asemenea, în scopul de a sprijini acțiunile coordonate în cazul realizării acestora simultan de către mai multe autorități competente ale părților contractante.

(2) Personalul CCC cooperează direct, fără a lua măsuri cu caracter operativ.

(3) Numirea și numărul personalului CCC sunt aprobate de șefii autorităților competente ale părților contractante.

(4) Personalul CCC își îndeplinește atribuțiile în limitele competențelor și în conformitate cu legislația națională a statului părții contractante pe care o reprezintă și respectă legislația statului părții contractante pe teritoriul căruia este amplasat CCC.

(5) Pe timpul serviciului, personalul CCC nu deține armament, este obligat să poarte uniformă, însemne de apartenență la autoritățile competente, precum și ecusoane de identificare.

(6) Personalul CCC se deplasează la sediul CCC pe baza legitimațiilor de serviciu și a unui document de călătorie valabil pentru trecerea frontierei de stat. Mijloacele de transport de serviciu care trec frontiera de stat comună sunt scutite de orice taxe și impozite.

(7) În exercitarea atribuțiilor de serviciu personalul CCC se consideră că își îndeplinește sarcinile de serviciu pe teritoriul statului propriu.

ARTICOLUL 12

Însemnele comune

Emblema comună și alte însemne, care identifică CCC și personalul acestuia, vor fi prevăzute în regulamentul de organizare și funcționare al CCC, prevăzut la art. 7 alin. (4).

ARTICOLUL 13

Protecția datelor personale

Schimbul reciproc de date personale dintre autoritățile competente ale părților contractante se va face în conformitate cu legislația națională, respectându-se condițiile impuse de către autoritatea competentă care le furnizează, și cu următoarele principii, care se aplică în procesarea automată și neautomată a datelor:

1. datele furnizate nu vor fi folosite în alte scopuri decât cele pentru care au fost inițial furnizate, fără acordul autorității competente trimitătoare;

2. datele furnizate vor fi distruse/corectate în cazul în care:

— datele se dovedesc a fi incorecte; sau

— autoritatea competentă trimitătoare anunță că datele au fost strânse ori furnizate prin încălcarea legii; sau

— datele nu mai sunt necesare pentru scopul în care au fost furnizate, în afară de cazul în care există o autorizație specifică ca datele furnizate să fie folosite și în alte scopuri;

3. la cererea autorității competente trimitătoare, autoritatea competentă a părții contractante primitoare poate furniza informații despre folosirea lor;

4. autoritatea competentă trimitătoare se va asigura că datele transmise sunt corecte și satisfăcătoare. În cazul în care, ulterior, se stabilește că au fost transmise date incorecte sau date care nu ar fi trebuit să fie trimise ori că datele transmise legal în conformitate cu legislația statului autorității competente transmițătoare sau primitoare ar trebui distruse ulterior, autoritatea competentă primitoare ori trimitătoare trebuie să fie imediat notificată pentru a le distruge sau pentru a face corectările necesare conform pct. 2;

5. autoritatea competentă primitoare va avea datoria să protejeze în mod eficient datele furnizate împotriva accesului neautorizat, modificării sau circulației;

6. în caz de acces neautorizat sau diseminare a datelor furnizate, autoritatea competentă a părții contractante primitoare va informa imediat autoritatea competentă trimitătoare în legătură cu împrejurările aferente accesului neautorizat sau diseminării, precum și în legătură cu măsurile luate pentru evitarea unor astfel de incidente pe viitor;

7. atât autoritatea competentă trimitătoare, cât și cea primitoare sunt obligate să țină evidența trimiterii, primirii, modificării sau distrugerii datelor;

8. atunci când sunt trimise, autoritatea competentă care furnizează datele va specifica, în conformitate cu legislația națională, termenul-limită pentru distrugerea datelor;

9. persoana despre care au fost sau vor fi trimise date poate primi, în baza unei cereri scrise, informații despre datele furnizate și scopul în care vor fi folosite, în conformitate cu legislația națională a statelor părților contractante. Dacă persoana la care se referă datele înaintează o cerere pentru accesul, modificarea sau distrugerea acelor date, autoritatea primitoare va lua o decizie, ținând cont de declarația autorității competente trimitătoare;

10. autoritatea competentă care a primit o cerere pentru o informație de la un cetățean al celeilalte părți contractante este obligată să informeze imediat autoritatea competentă a celeilalte părți contractante înainte de a furniza o astfel de informație;

11. datele pot fi furnizate și unei terțe părți numai dacă există consimțământul scris de la autoritatea competentă trimitătoare;

12. se poate înregistra un refuz pentru furnizarea de date dacă există o amenințare pentru securitatea națională sau pentru ordinea publică;

13. părțile contractante se obligă să ia toate măsurile necesare în conformitate cu legislația lor națională pentru a evita pagubele produse unei terțe persoane care rezultă din furnizarea, primirea sau utilizarea datelor și pentru a elimina condițiile esențiale care duc la posibile consecințe nefavorabile.

ARTICOLUL 14

Schimbul de informații clasificate

Schimbul de informații clasificate se va realiza cu respectarea dispozițiilor Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate, semnat la București la 13 aprilie 2006.

ARTICOLUL 15

Arhivarea documentelor

Documentele fiecărei părți contractante sunt arhivate separat, în conformitate cu legislațiile naționale ale statelor lor. Documentele și arhivele fiecărei părți contractante sunt inviolabile.

ARTICOLUL 16

Soluționarea diferendelor

Orice diferend apărut pe timpul funcționării CCC se soluționează de către coordonatori pe cale amiabilă. În caz contrar, diferendele vor fi soluționate de către părțile contractante pe calea negocierilor.

ARTICOLUL 17

Relația cu alte documente internaționale

Prezentul acord nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor părților contractante ce decurg din alte tratate internaționale la care acestea sunt părți.

ARTICOLUL 18

Refuzul asistenței

Oricare dintre părțile contractante poate refuza asistența temporară, total sau parțial, în cazul unor amenințări la adresa

Semnat la Vidin la 19 mai 2009, în două exemplare, fiecare în limbile română, bulgară și engleză, toate textele fiind egal autentice. În cazul diferențelor de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul României,

Dan Nica,

viceprim-ministru, ministrul administrației și internelor

Pentru Guvernul Republicii Bulgaria,

Mihail Mikov,

ministrul afacerilor interne

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului
dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria
privind cooperarea polițienească transfrontalieră în materie
penală, semnat la Vidin la 19 mai 2009, și a Acordului
dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria
privind înființarea și funcționarea Centrului comun de contact
de cooperare polițienească și vamală, semnat la Vidin
la 19 mai 2009**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria privind cooperarea polițienească transfrontalieră în materie penală, semnat la Vidin la 19 mai 2009, și a Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria privind înființarea și funcționarea Centrului comun de contact de cooperare polițienească și vamală, semnat la Vidin la 19 mai 2009, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 2 iunie 2010.
Nr. 543.

securității naționale, altor interese publice importante sau în cazul în care aceasta contravine prevederilor legislației sale naționale. Cealaltă parte contractantă va fi informată în scris, în timp util, despre motivele unui asemenea refuz.

ARTICOLUL 19

Dispoziții finale

(1) Prezentul acord intră în vigoare după 30 de zile de la data primirii ultimei notificări prin care părțile contractante se informează reciproc în legătură cu îndeplinirea procedurii legale interne necesare pentru intrarea sa în vigoare.

(2) Prezentul acord se modifică și se completează prin acordul scris al părților contractante. Modificările și completările intră în vigoare potrivit alin. (1).

(3) Prezentul acord poate fi denunțat de oricare parte contractantă. În caz de denunțare, acordul își încetează valabilitatea la 6 luni de la data primirii unei astfel de notificări.

(4) Prezentul acord se încheie pentru o perioadă de 5 ani și se prelungește automat pe perioade de câte 5 ani, dacă niciuna dintre părțile contractante, cu 6 luni înainte de încetarea termenului de valabilitate a acestuia, nu anunță despre intenția sa de a-l denunța.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Legii nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național — Secțiunea a IV-a — Rețeaua de localități

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Legea nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național — Secțiunea a IV-a — Rețeaua de localități, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 24 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Guvernul sprijină declararea de municipii noi, dacă situația economică și socială a zonei va fi favorizată de acest fapt, prin unificarea unuia sau mai multor municipii cu unul sau mai multe orașe și/sau mai multe comune din imediata vecinătate, în limitele aceluiași județ, pe baza hotărârilor adoptate în acest sens de consiliile locale implicate, ca urmare a acordului populației din unitățile administrativ-teritoriale respective, exprimat prin referendumurile locale desfășurate în condițiile legii.”

2. La articolul 4, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Pentru aplicarea dispozițiilor alin. (1), (2) și (2¹), Guvernul asigură:

a) întocmirea, aprobarea și promovarea de către Ministerul Administrației și Internelor a unor proiecte de lege pentru

declararea de orașe prin unificarea administrativă a două sau mai multe comune sau, după caz, declararea de municipii, prin înglobarea în cadrul unui oraș a mai multe comune sau prin unificarea unuia sau mai multor municipii cu unul sau mai multe orașe și/sau mai multe comune din imediata vecinătate, având la bază scrisoarea comună de intenție a autorităților administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale interesate și documentația corespunzătoare;

b) sume de la bugetul de stat, pentru cofinanțarea proiectelor de investiții ale unităților administrativ-teritoriale nou-înființate, care beneficiază de fonduri nerambursabile acordate de Uniunea Europeană pentru dezvoltarea infrastructurii locale.

(4) Proiecte de lege având ca obiect declararea de orașe sau municipii în condițiile alin. (1), (2) și (2¹) pot fi întocmite și promovate și de alți inițiatori prevăzuți de Constituție, pe baza hotărârilor adoptate în acest sens de consiliile locale implicate, ca urmare a acordului populației din unitățile administrativ-teritoriale respective, exprimat prin referendumurile locale desfășurate potrivit legii, fiind aplicabile și în aceste cazuri prevederile alin. (3) lit. b).”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 3 iunie 2010.

Nr. 106.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național — Secțiunea a IV-a — Rețeaua de localități

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național — Secțiunea a IV-a — Rețeaua de localități și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 2 iunie 2010.

Nr. 548.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 4/2010 privind reglementarea unor măsuri de
protecție socială pentru anul 2010**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4 din 5 februarie 2010 privind reglementarea unor măsuri de protecție socială pentru anul 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 10 februarie 2010.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 3 iunie 2010.
Nr. 107.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 4/2010 privind reglementarea
unor măsuri de protecție socială pe anul 2010**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2010 privind reglementarea unor măsuri de protecție socială pe anul 2010 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 2 iunie 2010.
Nr. 549.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind completarea art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2007
pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii,
în proprietatea privată a statului**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — La articolul 3 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 27 martie 2009, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Bunurile mobile aflate la organele de valorificare sau la deținător, pentru care s-a dispus restituirea prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă sau prin ordonanța procurorului, se consideră abandonate dacă proprietarul sau persoana îndreptățită nu se prezintă pentru a le ridica în termen de un an de la data pronunțării, pentru cei prezenți, respectiv de la data comunicării, pentru cei absenți.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 3 iunie 2010.

Nr. 109.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind completarea art. 3
din Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea
modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate,
potrivit legii, în proprietatea privată a statului**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind completarea art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 2 iunie 2010.

Nr. 551.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind respingerea Ordonanței Guvernului nr. 8/2009
pentru completarea art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999
privind controlul intern și controlul financiar preventiv**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța Guvernului nr. 8 din 10 iulie 2009 pentru completarea art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern și controlul financiar preventiv, adoptată în temeiul art. 1 pct. I.15 din Legea nr. 253/2009 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 480 din 10 iulie 2009.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 3 iunie 2010.
Nr. 110.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței
Guvernului nr. 8/2009 pentru completarea art. 21
din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999
privind controlul intern și controlul financiar preventiv**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind respingerea Ordonanței Guvernului nr. 8/2009 pentru completarea art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern și controlul financiar preventiv și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 2 iunie 2010.
Nr. 552.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

